

Til Erhvervs- og Vækstminister Henrik Sass Larsen, samt Erhvervs- og Vækststudvalget

Jyllinge d. 17. marts 2014

Med henvisning til Ministerens svar d.d. skal jeg erkende Ministerens svar om, at det kan være svært at forstå den præsentation som jeg brugte ved foretrædet d. 11. marts, da han naturligvis ikke hørte de mundtlige kommentarer, som præsentationen var ledsaget af. Dette må derfor også være tilfældet for alle de udvalgsmedlemmer der ikke var til stede.

Derfor fremsender jeg vedlagt min tekst, som jeg brugte til min præsentation. Dermed burde selve præsentationen give mening for de fleste.

Ministeren henviser samtidigt til sit svar af d. 10. marts på spørgsmål 9, vedr. mit brev fra d. 1. marts ansøgning om foretræde. Jeg vil derfor gerne kommentere Ministerens svar som følger:

Indledningsvis vil jeg gerne udtrykke min store skuffelse, da ministerens svar bære tydeligt præg af, at der udelukkende søges information hos Forsikring og Pension/Stormrådet og at der slet ikke tages en humanitær vinkel på den meget alvorlige situation, som de skadeslidte efter stormen "Bodil" befinder sig i.

Jeg vil derfor gerne slå en tyk streg under at det ikke drejer sig om at gøre det dyrere at være dansker og at det udelukkende er et spørgsmål om penge!

Det drejer sig om at gøre det mere trygt at være dansker og at der til enhver tid skal være et sikkerhedsnet under os danskere som både nu, men også i fremtiden måtte blive ramt af en NATURKATASTROFE og det er uanset om det måtte være en stormflod, et jordskælv eller en altødelæggende tornado!!! Netop det, at der er tale om en naturkatastrofe, er meget centralt, da der i sagens natur er tale om naturkræfter, som vi mennesker ikke kan styre eller for den sags skyld kan forudse de fulde konsekvenserne af.

Under førstebehandlingen fremførte Hr Benny Engelbrecht at selvrisko giver god mening og at der var meget men kunne gøre. Mit spørgsmål er hvad? Når den primære bevæggrund til den forhøjede selvrisko er, at det skal øge incitamentet til at begrænse skaderne mest muligt, giver det ikke rigtig mening, da vi f.eks ikke må bygge diger rundt om vores ejendomme og midt i en by som Frederikssund ville dette slet ikke være muligt.

Jeg vil her gerne udtrykke stor taknemmelighed for at Ministeren nu administrativt har sørget for at den eksisterende lov nu overholdes i forhold til at afskrivningerne på ejendommene er væk. Det som Ministeren så ikke ved, er hvordan loven fortsat udmøntes i praksis. Der er eksempler på hvordan taksatorer nægter at medtage dele af skaderne på opgørelsen, Der er eksempler på at taksatorer fortsat afskriver erstatningen ved bevidst at afskrive inden at beløbet fastsættes på opgørelsen og der er eksempler på meget store forskelle på de tilbud, som skadeslidte har fået fra håndværkere og så det som taksatorer opgør erstatningen til. Så fuld dækning kan der umuligt være tale om! Når der så oven i denne urimelige behandling fra taksatorer også kommer en selvrisko på op til 100-200.000,-, så er det fortsat således, at rigtigt mange familier seriøst overvejer at måtte gå fra hus og hjem.

Hvis de samlede skader løber op i 500 mill., vil den samlede selvrisko beløbe sig til 40 mill. Med en selvrisko på maksimalt 10.000 pr. skade, vil det ekstra beløb, som skal dækkes være ca. 20 mill. Kr. Hvis dette beløb fordeles på samtlige ejendomme med en brandforsikring, vil det svare til, at hver forsikringstager skal betale under 1 kr ekstra pr. år i maksimalt 3 år. Det er et meget lille beløb i det store regnestykke, men det har utrolig stor betydning for de skadeslidte.

Jeg spørger: Kan vi være det bekendt i et velfærdssamfund som det danske eller skal vi bare overlade de skadeslidte til økonomisk ruin og vende det blinde øje til? Det bør vi alle gøre op med vores samvittighed. Men husk at vi skal være mod andre, som vi ønsker de skal være mod os selv.

Vedr. erstatning på løsøre og den afskrivning der finder sted, fremgår det af Ministerens svar at: I forhold til afskrivninger på løsøre så har Stormrådet i samarbejde med Forsikring & Pension undersøgt området. Undersøgelsen viste, at stormflodsordningen dækker på samme niveau som private forsikringer.

Dette er åbenlyst forkert, for hvis der havde været tale om at ejendommen var brændt ned, havde der været 100% erstatning. Dertil kommer at de afskrivningstabeller og levetider som Stormrådet anvender, er væsentlig forskellige fra dem forsikringselskaberne anvender. Jeg kan derfor kun opfordre Ministeren til at gøre brug af uvildige kilder, som ikke har en anden dagsorden og som ikke er part i hele sagen, når der skal gives svar.

Vedr. Erstatning for løsøre i kældre eller rum under terræn, er det helt naturligt at disse er mere udsat end en førstesal, for som bekendt har vand det med at løbe ned ad, men i forbindelse med stormfloden oplevede vi rent faktisk at vand også kan bliver presset op ad f. eks. I Værebros å ved Jyllinge Nordmark og der opstod således skader mere end 1,5 km inde i landet og på ejendomme der ALDRIG tidligere har været udsat for oversvømmelse. Dertil kommer at familier jo ikke anskaffer sig en ejendom med kælder, for derefter ikke at skulle anvende den til noget. I min præsentation ved seneste foretræde på slide 14, viser jeg et eksempel på hvor hårdt og skævt en familie som Mai og Peters er ramt med en egenbetaling på over 825.000,-. Det er der ikke mange familier der kan overleve.

Vedr. organiseringen af den konkrete sagsbehandling er det meget muligt at Ministeren påstår at det allerede er den måde som den udmøntes på. Jeg må bare konstatere at både forsikringselskabernes egne sagsbehandlere og også adskillige taksatorer er dybt frustreret over at skulle anvende et system som ikke er i tråd med den almindelige måde hvorpå sagsbehandling finder sted. Ministeren burde derfor foretage en undersøgelse blandt sagsbehandlere og taksatorer for at få afdækket alle de forhold som burde ændres.

I forhold til de øvrige forhold i min henvendelse, svare Ministeren at han har forelagt disse for Stormrådets sekretariat, vis svar, han henholder sig til. Kære Erhvervs- og Vækstminister Henrik Sass Larsen. Det er bare ikke godt nok og svarene fra Stormrådet er jo bare en oplistning af forholdene som de er i dag. Lad mig i denne forbindelse give et eksempel og endnu engang minde ministeren om hans besøg i Jyllinge Nordmark, hvor vi bl.a. besøgte Mågevej 7, som var blevet nægtet at bygge et nyt hus på trods af at det var billigere end det var at renovere det 3 år gamle hus. Det er jo helt grotesk og imod all sund fornuft, hvilket ministeren selv måtte indrømme.

Når erstatning på ejendom skal udbetales må det siges at det nuværende system er urealistisk og overformynderisk. Et kassesystem hvor beløbende til de enkelte faggrupper er låst fast duer ikke. Der er ingen rimelig grund til at tro, at en taksator er bedre til at projektere og budgettere et byggeri og ydermere skulle ramme rigtigt inden for alle faggrupper, end hvis man sammenligner med højt uddannede inden for byggebranchen eller banksektoren. Desuden er der jo ikke tale om, at udbetalinger ikke skal dokumenteres med regninger og at der tilsigtes værdiforringelse af ejendommen.

Tænk blot hvad konsekvenserne ville være, hvis den nye Metro skulle være bygget efter dette princip? Så kunne byggeriet aldrig færdiggøres.

Kære Minister og øvrige folketingspolitikere: Find nu en løsning på disse udfordringer og lad være med at lade som om at der ikke er et problem. Problemet er at de skadesramte efter Bodil stormen nu på 4. måned fortsat ikke ved om de er købt eller solgt. Den 5/3 var jeg til et møde med Dansk Røde Kors i Jyllinge. Her sammenlignede psykologen den situation som alle stormflodsramte befinder sig i, direkte med den situation en krigsfange eller en kidnappet befinder sig i og med meget stor risiko for at udvikle PTS (post traumatisk stress)

Under førstebehandlingen af lovforslaget fremførte Ministeren at han ikke forventer opbremsning af kredit fra banker og kreditforeninger. Husk på at alle stormflodsramte ud over selvrisiko og afskrivninger også har en "skjult" omkostning, idet alle vil være teknisk insolvente i rigtigt mange år fremover og det praktisk talt vil være umuligt at sælge ejendomme uden at der opstår gæld i millionklassen. Stavnsbåndet er dermed genindført i Danmark og jeg er langt fra sikker på at der er hold i Ministerens forventninger til den finansielle sektor.

Derfor fastholder jeg mine ændrings forslag til L 138 og den måde stormflodsloven udmøntes på:

- **Fast selvrisiko på et rimeligt niveau på både ejendom og løsøre. Maks 10.000,- kr.**
- Skadeslidte kan frit disponere over det samlede erstatningsbeløb til genopbygning af ejendommen
- Ingen selvrisiko på eget arbejde
- Byg nyt hvis det bedre kan betale sig
- Forsikringsselskabernes afskrivnings- og levetidstabeller bør anvendes på løsøre
- Løsøre i kældre dækkes på samme vilkår som øvrig løsøre.
- Udbetaling af erstatninger på ejendom og løsøre kan ske hver for sig

Jeg håber meget på en positiv og seriøs behandling af ovenstående forslag.

Med venlig hilsen

Finn N. Andersen

Knudsvej 2, 4040 Jyllinge, Tlf. 21431219